

Rozjímanie na piatok 31. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na piatok 31. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: osobne sa
angažovať v Božích veciach;
prefíkanosť dobrého zlodēja;
prístupovať k Bohu s detskou
túžbou.

V PODOBENSTVE, ktorý dnes Pán
rozpráva v evanjeliu, nepoctivý
správca využíva svoje blížiac sa
prepustenie, aby prerokoval dlhy a
tak mohol byť prijatý do iných
obchodov. „Tu máš svoj úpis, rýchlo
si sadni a napíš päťdesiat“ (Lk 16, 6),

hovorí svojim dlžníkom. Prezieravý človek predvída a predchádza veciam. Ježiš v tomto podobenstve chváli správca, ktorý predvída; povzbudzuje nás, aby sme vo veciach svojho Nebeského Otca mali aspoň rovnakú prezieravosť ako tí, ktorí sa starajú len o svoje podnikanie. Nepoctivý správca bol prefíkaný a dôkladne vypočítal, čo je pre neho najvýhodnejšie. Vedel predvídať, čo by mu mohlo v budúcnosti chýbať. „Na takúto svetskú prefíkanosť sme povolaní odpovedať kresťanskou múdrosťou, ktorá je darom Ducha Svätého“[\[1\]](#). Chceme Ho prosiť, aby vložil do nášho rozumu kreativitu a odhodlanie, aby sme mohli uskutočniť tieto želania Pána.

Svätý Augustín v komentári k tomuto úryvku kladie otázky: „Na aký život sa ten správca pripravoval? A ak sa on staral o život, ktorý má koniec, ty sa nebudeš starať o svoj večný život?“[\[2\]](#). Ježiš logicky neočakáva od

svojich učeníkov nepoctivosť tohto správcu; chce, aby naše zapojenie a oddanosť jeho božskému poslaniu boli rozumné, aby sme využili všetky svoje dary a talenty. Nechce, aby jeho kráľovstvo v nás bolo niečím, čo je nám nanútené zvonku, ale aby sme ho skutočne chceli, aby sme objavili, že tam je naše šťastie. Chceli by sme, aby všetko, čo je Božie, bolo zároveň aj naše; chceme sa viac podobať jeho jednorodenému Synovi ako správcovi z podobenstva. Svätý Josemaría hovoril: „Milovať znamená... živiť sa jedinou myšlienkou, žiť pre milovanú osobu, nepatriť sebe, šťastne a slobodne sa dušou i srdcom podrobiť cudzej vôli..., ktorá je súčasne aj vlastnou vôľou“[\[3\]](#).

NA VRCHOLE KALVÁRIE je lotor,
ktorý videl, ako sa vrece, v ktorom

mal uloženú všetku svoju korisť, nakoniec roztrhlo. Zmieril sa so svojim osudom a dáva to najavo svojmu spoločníkovi, ktorý sa neustále sťažuje: „My sme tu spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili“ (Lk 23, 41). Jeho profesia ho však tiež naučila byť prefíkaným a pokúša sa o posledný pokus. Pozrie na Ježiša a požiada Ho o niečo prekvapujúce: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva“ (Lk 23, 42). Necíti sa na to, aby niečo požadoval. Stačí mu spomienka. Možno tuší, že ak to dosiahne, nebude sám tam, kam ho smrť odvedie. Ježiš mu odpovedá: „Dnes budeš so mnou v raji“ (Lk 23, 43).

Tento dobrý zlodej robí v istom zmysle opak toho, čo urobil nepoctivý správca. Mnohokrát zablúdil, ale nie je ochotný znova zlyhať, má už len jednu šancu. Ježiš pozná najhlbšie túžby jeho srdca a

splní ich väčšmi než očakával. K Ježišovi je lepšie ísť priamo a bez obchádzok. „Jedným z aspektov svetla, ktoré nás vedie na ceste viery, je aj svätá *prefíkanosť* (...). Ide o duchovnú bystrosť, ktorá nám umožňuje rozpoznať nebezpečenstvá a vyhnúť sa im. Mudrci vedeli využiť toto svetlo *prefíkanosti*, keď sa na ceste späť do svojej krajiny rozhodli neprejsť cez temný Herodesov palác, ale ísť inou cestou“[4].

Nechceme byť naivní a myslieť si, že neexistujú nebezpečenstvá, že sme nedobytní. Vieme o príťažlivosti palácov, ako je Herodesov. Tušíme, že zlodej prešiel bolestivou vnútornou premenou. Avšak bystrosť nám pomáha hľadať útočisko, kde nás nič nemôže odlúčiť od našej lásky, podnecuje nás, aby sme pred Ježišom nezostali mlčať, ale mu bez okolkov vyjadrili to, čo máme v hĺbke duše.

V NAŠOM VZŤAHU s Bohom nesmieme zabúdať na radu svätého Pavla: „Nemýľte sa: Boh sa vysmievať nedá. Čo človek zaseje, to bude aj žať. Lebo kto seje pre svoje telo, z tela bude žať porušenie. Ale kto seje pre ducha, z ducha bude žať večný život“ (Gal 6, 7-8). Vo vzťahu s Bohom sa vždy oplatí byť úplne úprimný a jednoduchý, lebo On pozná naše najvnútornejšie tajomstvá. Tieto cnosti nie sú ľahké, lebo niekedy znamenajú, že musíme priznať svoju zraniteľnosť alebo chyby.

Plody tohto zdravého realizmu, tejto úprimnosti voči Bohu, sú však okamžité: „Keď som si uvedomil svoje úbohosti, Ježišu, povedal som ti: nechaj sa od svojho syna oklamať, ako to robia dobrí, úžasní otcovia, keď podstrčia svojmu dieťaťu dar, ktorý by sami chceli dostať... lebo veľmi dobre vedia, že deti nič nemajú. — A ako sa potom obaja — otec i syn — tešia, hoci vedia, ako to v

skutočnosti je!“[5]. Kto sa takto priblíži, nežiada to, čo si zaslúži, ale opustil túto logiku a nemá zábrany žiadať so svätou ambíciou. Svätý Josemaría tvrdil, že sa od detí môžeme naučiť takto stýkať sa s Bohom: „Keď som pracoval s deťmi, naučil som sa od nich to, čo som nazval životom detstva (...). Naučil som sa od nich, od ich jednoduchosti, nevinnosti, úprimnosti, od pozorovania, ako žiadali mesiac a bolo treba im ho dať. Musel som prosiť Boha o mesiac: Bože môj, mesiac!“[6].

„Ježiš totiž nepotrebuje vypočítavé chytráctvo a krutosť chladných srdc, honosnú a pritom tak prázdnu krásu. Náš Pán si váži radosť mladého srdca, jednoduchý krok, prirodzený hlas, čisté oko a sluch pozorný k jeho slovám plným nehy“[7]. Chceme mať zdravú detskú prefíkanosť, aby sme mohli prijať všetko od Boha, aby sme sa viac spoliehali na jeho silu a

menej na svoju. V tejto úlohe nás sprevádza Mária, ktorá nám ukazuje správnu cestu, aby sme ju prešli s duchovnou bystrosťou, s darom múdrosti.

[1] František, *Anjel Pána*, 18-IX-2016.

[2] Svätý Augustín, *Kázeň 359A*, 10.

[3] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 797.

[4] František, *Homília*, 6-I-2014.

[5] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 195.

[6] Svätý Josemaría, *Poznámky zo stretnutia s kňazmi*, 26-VII-1974.

[7] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 181.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/piatok-31-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/piatok-31-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (24.12.2025)